

*Jubileusz
-lecia*
60

Politechniki Krakowskiej

im. Tadeusza Kościuszki

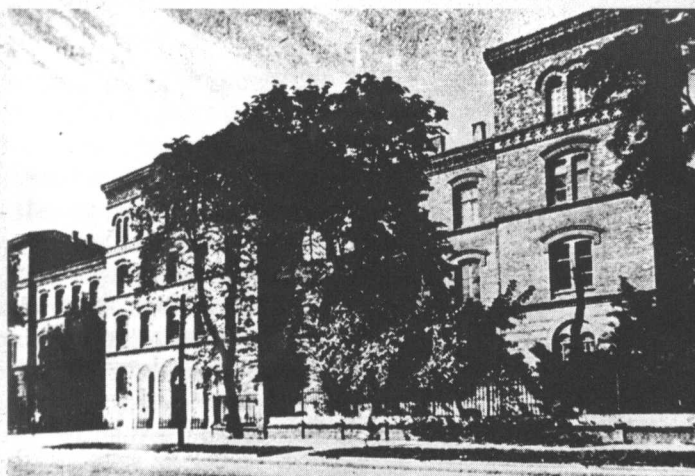

muzeum

**POLITECHNIKI
KRAKOWSKIEJ**

biuletyn

1(2)/2005

Politechniki
Krakowski

Początek kolekcji ...

Kolekcja – to potocznie zbiór przedmiotów jednego rodzaju, mających wartość naukową lub artystyczną.

Pierwsza w Polsce kolekcja jest dziełem Rodziny Czartoryskich. To Izabela Czartoryska zaczęła gromadzić dzieła sztuki, pamiątki i różne osobliwości w czasach zaborów, ku pocieszeniu serc. W miejscu ich gromadzenia w Puławach napisała wymowną sentencję „przeszłość przyszłości”. W 1883 r. w rocznicę 200-lecia wiktorii wiedeńskiej w Sukiennicach zostaje otwarta wielka wystawa pamiątek z epoki króla Jana Sobieskiego. Rodzą się myśli o potrzebie powstania Muzeum Narodowego. Naród chce mieć Muzeum, by było jego pocieszycielem. W 1887 r. z okazji jubileuszu pisarstwa Ignacego Kraśzewskiego pada konkretne hasło: „Tworzymy Muzeum Narodowe!” Henryk Siemiradzki ofiaruje przyszłemu Muzeum „Pochodnie Nerona”, a Jan Matejko „Hołd Pruski”. Gromadzenie kolekcji w Muzeum Narodowym dawało siłę ducha, poczucie godności i dumy narodu. W okresie zaborów, pozwalało przeżyć. Podobnie w okresie totalitaryzmu komunistycznego, muzea były schronieniem tradycji i pamięci. Jak lekceważący był stosunek komunizmu do muzeów, może świadczyć fakt, że jedynym znanym w XX wieku przypadkiem pozbywania się kolekcji była sprzedaż obrazów leningradzkiego Ermitażu przez rząd sowiecki w latach 1929–1937. Muzea odgrywają nie tylko ważną rolę w rozwoju duchowym społeczeństwa, ale także w rozwoju gospodarczym kraju. Świadczyć może o tym kilka liczb. Rozwinięte gospodarczo kraje mają tysiące muzeów, np. Niemcy ok. 5000. Sam Paryż posiada ich ok. 150. Polska na tym tle wygląda bardzo ubogo. Mamy ok. 700 muzeów, tyle samo co w maleńkiej Holandii.

Cieszy zatem fakt doniosłej decyzji Rektora Politechniki Krakowskiej prof. zw. dr hab. inż. Marcina Chrzanowskiego oraz Senatu naszej uczelni powołujący do życia Muzeum Politechniki Krakowskiej. Ocalenie śladów przeszłości nie tylko dodaje prestiżu uczelni, ale pozwala również przyszłe pokolenia – w dobie merkantylizmu i ogłupiającej reklamy – wychowywać w szacunku do Człowieka, w szacunku do dzieł, które On tworzy. Przedstawienie historii uczelni, szeregu postaci, które nadawały jej indywidualne cechy,

umożliwia obecnym i przyszłym studentom wzrastanie w poczuciu godności i niezależności. Daje im gotowe wzory ich późniejszych postaw życiowych. Obcowanie z przedmiotami, które należą do przeszłości, które są odległe w czasie wywołuje poza przestrzenią fizyczną świat wypełniony przez najróżniejsze byty, ludzi tych, których już nie ma wśród żywych, wydarzeń, które miały miejsce bardzo dawno temu. Przedmioty te pozostają pośrednikami między tym i tamtym światem, między profanum i sacrum, pośredniczą między widzem, który je ogląda i sferą niewidzialną, z której pochodzą. Czytając wystawę, widz świadomie lub nieświadomie zmienia swoją postawę wobec życia. Chwile spędzone w muzeum wywierają trwałe piętno na psychice każdego człowieka. U jednych może to nastąpić bardzo szybko, a u innych o wiele wolniej, zależy to bowiem od wrażliwości odbiorcy. Niemniej każda wystawa muzealna nie pozostaje obojętna dla widza, jeżeli tylko zechce ją zobaczyć. Każda wystawa uczy i wychowuje, a czasem może mieć tak olbrzymie znaczenie jak wystawa zorganizowana w Krakowie w Muzeum Narodowym „Polaków portret własny”.

Wszystkim darczyńcom, którzy osobiście zaangażowali się w tworzenie kolekcji Muzeum PK pragnę serdecznie podziękować, a w szczególności:

Jerzemu Bajszczakowi
Jerzemu Banasiowi
Barbarze Bartkowicz
Aleksandrowi Bóhmowi
Elżbiecie Dąbskiej-Śmiałowskiej
Kazimierzowi Fladze
Janowi Harasymowiczowi
Stanisławowi Karczmarczykowi
Elżbiecie Kocwowej
Marii Kopycińskiej
Tadeuszowi Noworycie
Stefanowi Piechnikowi
Janowi Stelli-Sawickiemu
Marii Wit
Janowi Zychowi

kierownik Muzeum Politechniki Krakowskiej
– Maria Molo-Gąsiorek

Od wałów Tadeusza Kościuszki do Politechniki Krakowskiej imienia Tadeusza Kościuszki.

Nieco ponad 210 lat temu, po obydwu stronach Traktu Warszawskiego trwały wielkie prace ziemne. Naczelnik Kościuszko zwykł sam objeżdżać konno, tyczyć i sprawdzać wszystkie punkty projektowanych przez siebie fortyfikacji. Punkty te układały się w wielką piłę, osłaniającą zębatą linią Kraków, ośrodek Insurekcji, od północy. Dziwna to była fortyfikacja: budowana z ziemi, ludzkiego entuzjazmu i awangardowych (jeśli nie obrazoburczych) przekonań śmiałego inżyniera Tadeusza Kościuszki. Wyniósł je ze Szkoły Rycerskiej, wyczytał z dziejów polskich wojen XVII wieku, z podręczników pruskiej fortyfikacji polowej; sprawdził za Oceanem, pod Saratogą i West Point. Były to idee niezgodne z rutyną ówczesnych akademii wojskowych. Przekonanie o wyższości improwizowanych i elastycznych umocnień nad perfekcyjną, lecz astronomicznie drogą fortyfikacją stałą; wiara w siłę świadomej swych celów armii ochotniczej nad siłami regularnymi – zawarł w świetnym, geometrycznym narysie kleszczowych umocnień Krakowa z roku 1794.

Nieco ponad 180 lat temu, przy Trakcie Warszawskim znów trwały prace. Fragment umocnień kościuszkowskich włączany jest w obręb tzw. wałów akcyzowych Wolnego Miasta Krakowa. Ich długi, prosty odcinek przebiegał wzdłuż dzisiejszej ulicy Warszawskiej, odłamując się na wschód na wysokości skrzyżowania z ulicą Szlak. Trójkątny plac, przez który pracownicy i studenci naszej uczelni przechodzą tysiące razy – to ślad po rogatce miejskiej. Ciągłe zapadająca się nawierzchnia przystanku autobusowego to mniej chciany ślad akcyzowych wałów – tędy biegła fosa...

Wały akcyzowe włączone zostały przez Austriaków w pierwszy pierścień Twierdzy Kraków budowanej oficjalnie od kwietnia 1850 roku. Były już wówczas przestarzałe i nie spełniały wojskowych wymagań. Sześć lat później zamieniono je na potężne wały rdzenia twierdzy. Ich śladem do dzisiejszego dnia są Aleje Trzech Wieszców. Na wały prowadziły pochylnie. Śladem jednej z nich i jednocześnie ostatnim znakiem fortecznej przeszłości dzisiejszych terenów Politechniki jest niewielki nasyp w kształcie półksiężyca, z dwoma starymi kasztanowcami, widoczny przez ogrodzenie pomiędzy budynkiem dawnego Aresztu (dziś – Muzeum Politechniki) a budynkiem Wydziału Inżynierii Środowiska.

Sto trzydzieści lat temu, pomiędzy Traktem Warszawskim a potężnymi wałami kurtyny III-IV rdzenia Twierdzy Kraków znów trwały intensywne prace budowlane. Rozpoczęto je w roku 1873, ukończono 5 lat później. Z ziemi wylaniał się zarys solidnych budynków z ciemnoczerwonej cegły, przypominających wiedeński Arsenał. Prace prowadził krakowski inżynier Antoni Łuszczkiewicz (1838 – 1886). Plany sporządzono w Centralnej Komisji Fortyfikacyjnej w Wiedniu. Gdyby spojrzeć wówczas z unoszącego się nad twierdzą balonu, niewątpliwie zaskoczyłaby nas skala tej inwestycji na tle drobnej struktury ówczesnego miasta. Niezależnie od naszych dzisiejszych odczuć, od faktu, iż wszelkie instalacje wojskowe służyły wówczas obcym interesom, nie sposób jednak nie zauważyć, iż właśnie olbrzymie zespoły koszarowe i fortyfikacyjne były pierwszymi, nowoczesnymi, wielkoskalowymi i w jakiś sposób reprezentacyjnymi realizacjami architektonicznymi nowożytnego Krakowa. Po wyciągniętych w linię, kilkusetmetrowym budynku Koszar Franciszka Józefa, których monumentalna elewacja „wytoczyła” ulicę Rajską w jej dzisiejszym kształcie, przyszedł czas na Koszary Arcyksięcia Rudolfa, przezwane szybko „Koszarami na Kleparzu”. Kraków był najważniejszą twierdzą austro-węgierskiej monarchii, siedzibą dowództwa I Okręgu Wojskowego. Forteczna i garnizonowa rola królewskiej stolicy Polski pod austriackim panowaniem, wdrażana zrazu w sposób brutalny i dla miasta nieszczęśliwy, w ciągu kilkunastu lat „ucywilizowała się”, wprowadzając nad Wisłę nowoczesne technologie, własną stylistykę i sposób porządkowania przestrzeni. Były to wzorce wówczas najbardziej postępowe, europejskie, przeszczepiane na nasz grunt poprzez naddunajską metropolię, w ramach przedziwnego, środkowoeuropejskiego makrokosmosu, jakim była w istocie, liberalizująca się monarchia Franciszka Józefa I.

Porządek i reprezentacyjność układu – to symetria monumentalnego budynku sztabu (dziś Wydziału Inżynierii Lądowej), z wyrazistymi ryzalitami i charakterystycznymi „wieżami” oraz trzech budynków batalionowych (dziś – wydziałów: Inżynierii Środowiska, Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej oraz Architektury). Obok nich – mniejsze, lecz równie istotne obiekty: powozowni, stajni, aresztu. Neoromański detal i staranny, pasmowy układ cegieł w budowlach to nie wszystko, co koszary chciały ukazać miastu. Przed frontowymi budynkami batalionowymi, cofniętymi w stosunku do budynku głównego, zaprojektowano ozdobne ogrody, pasujące może bardziej do eleganckich rezydencji, niż do koszar 13 c. i k. Regimentu Piechoty

Koszary Arcyksięcia Rudolfa, widok od ulicy Warszawskiej, fot. arch. Ignacego Kriegera z ok. 1880 r. Muzeum Historyczne Miasta Krakowa, sygn. 5430/K

Koszary Arcyksięcia Rudolfa, widok od dziedzińca, fot. arch. Ignacego Kriegera z ok. 1885 r. Muzeum Historyczne Miasta Krakowa, sygn. 5559/K

(jego honorowym „właścicielem po wsze czasy” był hrabia Guido-bald von Starhemberg, lecz który, z uwagi na polskie pochodzenie większości żołnierzy, w pułku nazywano „Krakowskimi Dziećmi” lub po prostu „Staszkami”). Pierwotny, wręcz „szalony” projekt ogrodów o swobodnym układzie zrealizowano w spokojniejszej, wytwornej formie geometrycznej; jej śladami są stare kasztanowce i ślady alejek przed budynkiem Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej.

W latach 80. XIX wieku na zapleczu koszar, powstał rozległy zespół techniczno-magazynowy dla taborów fortecznych, zaś już

z początkiem XX stulecia dobudowano od strony ulicy szlak reprezentacyjny w swym wyglądzie budynek magazynu żywnościowego (dziś Biblioteka PK). Jej attykę wieńczył potężny, stylizowany w secesyjnej manierze, dwugłowy orzeł cesarski. Trwał tu zaledwie 14 lat.

Po odzyskaniu niepodległości Koszary na Kleparzu zyskały imię Jana III Sobieskiego. Na dziedzińcu koszarowym podrosły już zasadzone przez Austriaków drzewa, zaś na osi budynku sztabowego, u stóp dzisiejszego Wydziału Architektury pojawiła się fontanna. We wrześniu 1939 roku na Warszawskiej pracował pod komendą gen. bryg. Antoniego Szyllinga, sztab Armii „Kraków”.

Okupanci niemieccy oddali koszary wojskom lotniczym, nadając im imię sławnego asa myśliwskiego z I wojny światowej – Manfreda von Richthofen.

W 1948 roku Wojsko Polskie rozpoczęło przekazywanie kolejnych obiektów na cele uczelni. Ostatnim z nich, przejętym w latach 80. XX wieku, był budynek aresztu, jeden z najbardziej niezwykłych obiektów dawnych koszar. Niegdyś areszt pułkowy, z czasem areszt garnizonu krakowskiego, zachował swój surowy i niecodzienny wystrój. Jeszcze w czasie remontu, zanim przeniósł się tutaj Instytut Architektury Krajobrazu, areszt „zagrał” w sławnym, pełnometrażowym filmie dokumentalnym, zrealizowanym przez BBC, zatytułowanym „Przypadek i Przeznaczenie” a osnutym na twórczości Stanisława Lema. Dziś stanowi siedzibę Muzeum Politechniki.

Rozbudowy i przebudowy zespołu Politechniki Krakowskiej trwają od lat 70. XX wieku. Dziś trwa sukcesywne porządkowanie krajobrazu dawnych koszar. Adaptacja budynku dawnej stajni pułkowej na ośrodek konferencyjno-wystawowy „Kotłownia”, to dobry przykład pietyzmu dla swoistego, industrialno-militarnego dziedzictwa, które w Europie zaczyna się coraz wyżej cenić.

I my wysoko cenimy sobie ład, spokojną, solidną wytworność naszego „Krakowskiego Arsenatu” przy ulicy Warszawskiej. Dawne koszary, gdzie częściej brzmiała polska komenda, niż obca, stojące nieopodal zapisanej w ziemi myśli Naczelnika – inżyniera Kościuszki, to dla nas wszystkich – po prostu nasz Dom, to zapisana w ziemi, murach i zieleni opowieść o kilku dramatycznych i burzliwych epokach w dziejach Krakowa, Europy i świata. To także część historii i współczesności polskiej nauki. W jakimś sensie – część nas wszystkich: absolwentów, pracowników i studentów Politechniki Krakowskiej.

*dr inż. arch. Krzysztof Wielgus,
Instytut Architektury Krajobrazu.*

Literatura.

Studium historyczno-kompozycyjne przemian terenów Politechniki Krakowskiej, wykonane pod kier. prof. zw. dr hab. inż. arch. J. Bogdanowskiego, autorzy: dr inż. arch. Mirosław Holewiński, dr inż. arch. Krzysztof Wielgus, mgr inż. Katarzyna Fabijanowska i inni; Kraków, 1987 r.)

M. Holewiński, Koszary Arcyksięcia Rudolfa, Atlas Twierdzy Kraków, Seria I, tom 6, Kraków, 1996 r.

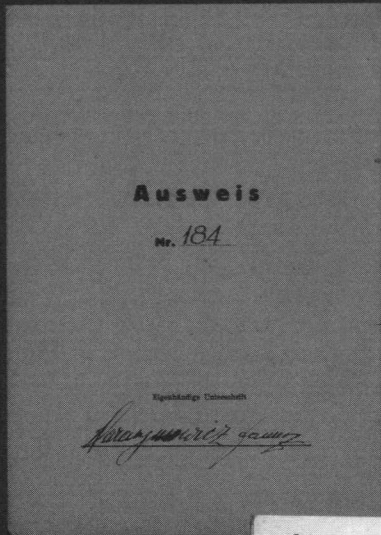
J. Bogdanowski, Warownie i zieleń Twierdzy Kraków, Kraków 1979.

*Izidor Stella-Sawicki – inicjator utworzenia
Politechniki Krakowskiej, 1903, fot. arch.*

Pierwsze rejestracje studentów
– ul. Straszewskiego 28, luty 1945, fot. arch.

Indeks Jana Harasymowicza – Państwowe
Instytuty Techniczne, Lwów, 1942 – 1944

STAATLICHE TECHNISCHE INSTITUTE
LEMBERG
Abteilung für *Maschinenbau*

STUDIENBUCH
für
Harasymowicz
(Vor- und Zuname)
Janusz
Geboren am *18. III. 1921*
zu *Krakau*
Ausgestellt:
Lemberg, den *16. VII. 1942*
Kozłowski
Leiter der Prüfungsanstalt

5

Winter - Sommer Semester 1944

Lfd. Z.	Lehrgegenstand	Wochenstunden	Dozent	Beteiligung der		Bemerkungen
				Anmeldung	Teilnahme	
1	Theorie d. Wärme Kraftmaschinen	5	Prof. Dr. Polakowski	Wolinski	Wolinski	
2	Abw. u. d. Wärme Kraftmaschinen	1	Prof. Dr. Polakowski	Wolinski	Wolinski	
3	Grundzüge d. Strichschleife	3	Prof. W. Kozłowski	Paul	Paul	
4	Metallkunde	1	Prof. Dr. Polakowski	Paul	Paul	
5	Abw. in Metallkunde	2	Prof. Dr. Polakowski	Paul	Paul	
6	Metallbearbeitung	4	Prof. Dr. Polakowski	Paul	Paul	
7	Maschinenbaukunde	2	Prof. Dr. Polakowski	Paul	Paul	
8	Abw. in Maschinenbaukunde	2	Prof. Dr. Polakowski	Paul	Paul	
9	Physik II	3	Prof. Dr. Polakowski	Paul	Paul	
10	Konstruktion d. Maschinenbau	4	Prof. Dr. Polakowski	Paul	Paul	
11						
12						
13						
14						
15						
16						

W. S. Polakowski

Pierwszy student Politechniki Krakowskiej
– Tadeusz Kantarek, 1945, fot. arch.

Politechnika Krakowska
AKADEMIA GÓRNICZA

Poświadczenie rejestracji Nr. *1/I.*
p. *Kantarek Tadeusz*
ur. dn. *18/I.* 1922
zarejestrował się do wpisu jako kandydat na studenta Wydziału
inż. Ładowo mechanicznej Akademii Górniczej.
W Krakowie, dnia *23/II.* 1945.
Prof. Stefan Janusz

Poświadczenie rejestracji pierwszego studenta
– Tadeusza Kantarka, 23 lutego 1945

Pierwszy student PK – Tadeusz Kantarek zmienia stan cywilny

Pochód majowy z lat 40-tych, fot. arch.

*Prof. Izydor Stella-Sawicki
po mszy św. 31 maja 1945,
fot. arch.*

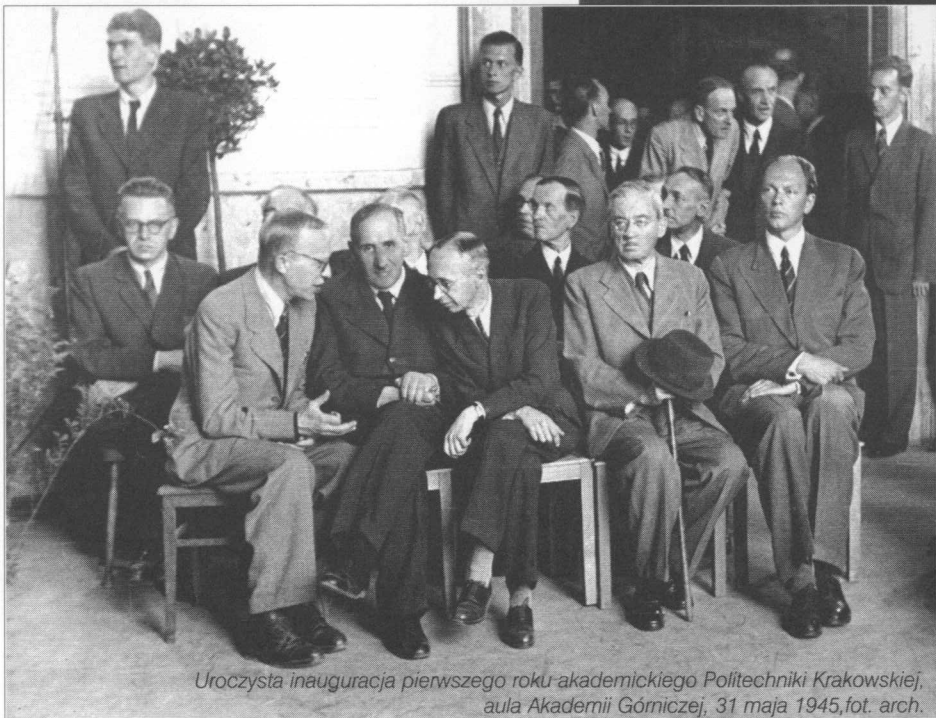

*Pochód
inauguracyjny,
31 maja 1945,
fot. arch.*

*Pochód ul. Krupniczą (od lewej) – prof. I. Stella-Sawicki, prof. W. Goetel,
prof. J. Krauze, 31 maja 1945, fot. arch.*

Aula Akademii Górniczej – gość honorowy,
kard. A. Sapieha, 31 maja 1945, fot. arch.

Uroczysta inauguracja pierwszego roku akademickiego Politechniki Krakowskiej,
aula Akademii Górniczej, 31 maja 1945, fot. arch.

Wykład inauguracyjny
prof. I. Stelli – Sawickiego,
31 maja 1945, fot. arch.

Karta wpisu Politechniki Śląskiej – Wydział Mechaniczny, Jan Harasymowicz, 1946

Imię i nazwisko: *Harasymowicz Jan*
 Adres: *Wyszyńska 22*
 Adres rodziców (opiekuna): *Wyszyńska 22*

Politechnika *Śląska*

Wydział: *mechaniczny* Rok akademicki: *1945/6*
 L. 27 Rok studiów: *IV*

KARTA WPISU

Stwierdził: *Harasymowicz Jan*
 Instrukcja: *Jan* L. 60, Instrukcja: *Jan*

Przedmiot i opłata	Ilość godzin		Potwierdzenie		Czas
	W.	C. W. C.	oceny	opis	
Encyklopedia	4	-	-	-	
Pracownia	-	1	-	-	
Statystyka	-	-	3	-	
Matematyka	3	-	-	-	
Statystyka	-	2	-	-	
Statystyka	-	-	-	-	
Statystyka	3	-	-	-	
Statystyka	-	-	-	-	
Statystyka	1	3	-	-	
Statystyka	2	-	-	-	
Statystyka	-	-	-	-	
Statystyka	1	-	-	-	
Statystyka	2	2	-	-	
Statystyka	3	1	-	-	
Statystyka	4	-	-	-	
Statystyka	-	1	-	-	
Statystyka	3	1	-	-	
Statystyka	-	2	-	-	

Przewodnik: *Harasymowicz Jan*

Przedmiot	Ilość godzin				Potwierdzenie	Czas
	W.	C.	W.	C.		
Statystyka	2	1	-	-	-	
Statystyka	2	1	-	-	-	
Statystyka	2	-	-	-	-	
Statystyka	4	6	3	6	-	
Statystyka	2	-	-	-	-	
Statystyka	3	-	-	-	-	
Statystyka	-	2	-	-	-	
Statystyka	-	2	-	-	-	
Statystyka	-	1	-	-	-	

Przewodnik: *Harasymowicz Jan*

**STOWARZYSZENIE BRATNIEJ POMOCY
 STUDENTÓW
 WYDZIAŁÓW POLITECHNICZNYCH PRZY A. G.
 W KRAKOWIE**

Legitymacja członkowska
 Nr *319*

Kol. *Harasymowicz Jan*
 urodzony w *Wrocławu*
 dnia *18.11.1924*

jest członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia B. P. S. W. P.
 Legitymacja ważna jest łącznie z legitymacją Akademicką.

Kraków, dnia *1946*

Sekretarz: *Jan Harasymowicz*
 Prezes: *Jan Harasymowicz*

Podpisy posiadacza legitymacji

Legitymacja członkowska
 Bratniej Pomocy
 Studentów Wydziałów
 Politechnicznych
 przy AG, 30 marca 1946

AKADEMIA GÓRNICZA
W KRAKOWIE
DYPLOM
JAN HARASYMOWICZ
URODZONY W KRAKOWIE, DNIA 18 MARCA 1921 ROKU.
UKOŃCZYŁ STUDIA PRZEPISANE PROGRAMEM WYDZIAŁU MECHANICZNEGO POLITECHNIKI LŹWOWSKIEJ NA
WYDZIALE KOMUNIKACJI
AKADEMII GÓRNICZEJ W KRAKOWIE
I ZŁOŻYŁ DNIA 26 LISTOPADA 1946 ROKU EGZAMIN DYPLOMOWY Z OGÓLNYM WYNIKIEM
DOBRYM.
RADA WYDZIAŁU KOMUNIKACJI
NA MOCY PRAWA USTANOWIONEGO PRZEZ SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ NA WNIOSK KOMISJI EGZAMINACYJNEJ
PRZYJAZAŁA NA POSIEDZENIU W DNIU 7 GRUDNIA 1946 ROKU
JANOWI HARASYMOWICZOWI
STOPIEŃ AKADEMICKI
INŻYNIERA MECHANIKA
I POSTANOWIŁA WYDAĆ MU DYPLOM NINIEJSZY.
KRAKÓW, DNIA 8 STYCZNIA 1947 ROKU.
W P.

DZIEKAN *J. Walay Soetel* REKTOR

J. Walay Soetel

J. Walay Soetel

*Dyplom inżyniera
Jana
Harasymowicza,
8 stycznia 1947*

*Po pierwszym egzaminie dyplomowym,
Wydział Komunikacji (obecnie Wydział
Mechaniczny), listopad 1946, fot. arch.*

Rektor prof. B. Kopyciński, fot. arch.

POLITECHNIKA

Krakowska

wydział

BUDOWNICTWA

LĄDOWEGO

J. Bajszała J. Bauer A. Bobrowski J. Borowicz J. Bratek A. Brajkowski

J. Cedelex J. Chaburska J. Chrusciel B. Cichanowska S. Cudach J. Cieslik

A. Dobrucki W. Duda K. Franczak T. Franczak E. Furgal W. Gergovich

W. Garmak J. Gargan J. Grabacki A. Grzesik E. Grejner S. Gwizdzala B. Habuda A. Jakobczak S. Janowski A. Jaramonowicz

H. Marak K. Marwanowicz L. Mika E. Miller J. Mierek P. Miklasinski B. Murzowska J. Nawrot J. Nowak S. Niemiec

W. Sawonczak H. Sikora S. Soltys W. Stur na T. Tychanowicz A. Stachowicz A. Swarzewicz A. Szlachowska Z. Tokarz J. Turtek W. Watorok S. Wilkosz

F. Wójcicki B. Ziemska J. Zieliński

Prof. dr. inż. J. STELLA-SAWICKI

Prof. dr. inż. S. KOPYCIŃSKI

Z. prof. mgr. inż. M. FUKSA

Prof. dr. A. PLAMITZER

Doc. dr. inż. S. ANDRUSZEWICZ

Z. prof. mgr. Z. SIEDMIOGRAJ

Z. prof. mgr. inż. M. WRONA

Prof. dr. inż. A. LISOWSKI

Z. prof. mgr. inż. R. CIESIELSKI

Z. prof. mgr. inż. F. WOJNAROWSKI

Prof. arch. S. MIELNICKI

Doc. mgr. inż. J. WATORSKI

Z. prof. dr. W. BONIECKI

Z. prof. mgr. inż. W. MUSZYŃSKI

Doc. mgr. inż. E. KOSTEWICZ

Doc. KNT inż. M. ZYCZKOWSKI

Z. prof. mgr. inż. E. KOMARNICKI

KNT inż. J. MURZEWSKI

mgr. inż. S. WEISS

mgr. inż. D. MISCHKE

mgr. inż. W. POGANY

mgr. inż. M. RYDLEWSKI

mgr. inż. S. OLESZKIEWICZ

mgr. inż. J. MEYNARCZYK

mgr. inż. E. LESKI

mgr. inż. J. GIRTLER

Dr. J. GARLICKI

mgr. inż. arch. BLISOWSKI

mgr. inż. H. GÓRECKI

laborant W. WOLAK

Z. Kozłowski E. Kotytko J. Kowalski A. Kucharska L. Kozak M. Krupinska H. Kus A. Lewanowska

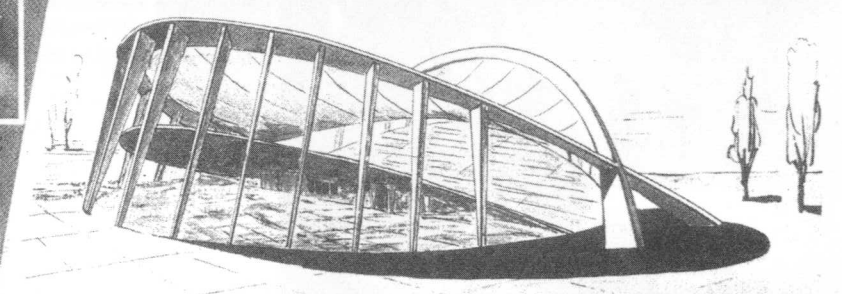

D. Pezarska S. Torębski J. Procnier B. Przybytko M. Płak R. Pazera F. Raczny M. Satyck B. Salamecki

ABSOLWENCI 1953

sekcji KONSTR. BUDOWLANYCH i ORGANIZACJI BUDOWY

Tableau, Wydział Budownictwa Lądowego, Politechnika Krakowska, 1958, fot. arch.

Pogrzeb Rektora prof. K. Sokalskiego, 16 marca 1968, fot. arch.

Inauguracja roku akademickiego 1967/68,
Rektor prof. K. Sokalski, fot. arch.

Wmurowanie kamienia węgielnego pod
budynek stołówki PK w dzień inauguracji
roku akademickiego 1968/69, fot. arch.

Prof. W. Goetel wpisuje
się do książki pamiąt-
kowej w dniu uhono-
rowania Go tytułem
doktora honoris causa,
5 października 1970,
fot. arch.

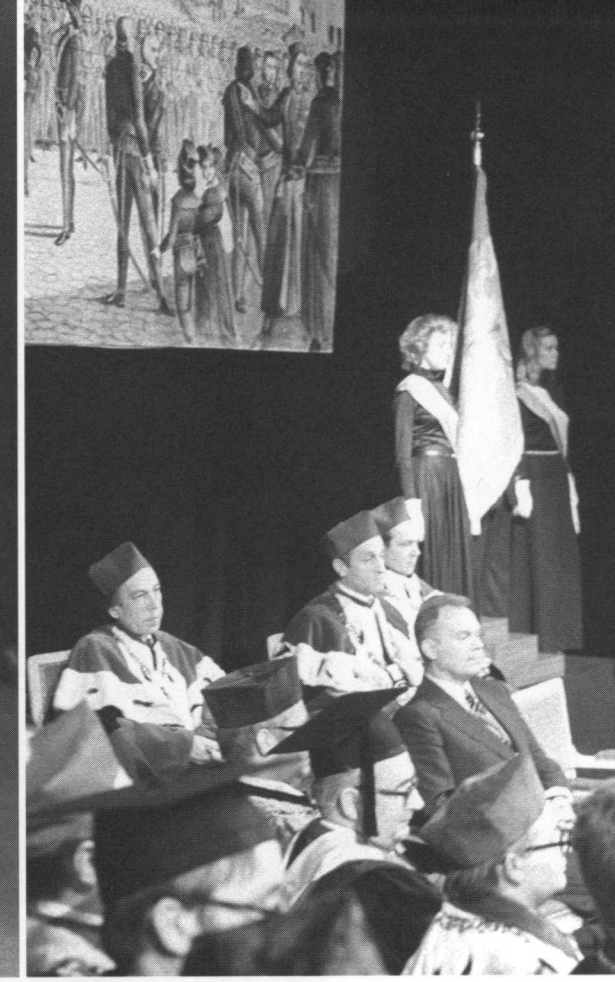
Juwenalia 1971, 1972, fot. J. Zych

Rektor prof. J. Wątorski i najmilsza studentka PK, juwenalia 1971, fot. J. Zych

30-lecie Politechniki Krakowskiej, (od lewej) dr B. Bębenek, prof. J. Kaczmarek, prof. B. Kopyciński, prof. J. Wątorski, prof. W. Zin, prof. K. Piwowski, (?), prof. S. Rudnik, fot. J. Zych

30-lecie Politechniki Krakowskiej, rektor B. Kordas z dr hab. J. Niziołem, fot. J. Zych

30-lecie Politechniki Krakowskiej, 1976, fot. J. Zych

30-lecie Politechniki Krakowskiej, na pierwszym planie prof. J. Murzewski, fot. J. Zych

30-lecie Politechniki Krakowskiej, 1976,
fot. J. Zych

Goście honorowi zaproszeni na uroczystości 30-lecie Politechniki Krakowskiej, fot. J. Zych

30-lecie Politechniki Krakowskiej,
złożenie wieńca na płycie
pamiątkowej T. Kościuszki przez
prof. R. Ciesielskiego,
fot. J. Zych

Rektor B. Kordas
w gronie zaproszonych gości,
fot. J. Zych

W sali senackiej, 1976, fot. J. Zych

30-lecie Politechniki Krakowskiej, prorektor prof. T. Środulski, fot. J. Zych

Rektor prof. W. Muszyński, 1989, fot. J. Zych

Rektor prof. J. Nizioł, 1995, fot. J. Zych

50-lecie Politechniki Krakowskiej, 1995, fot. J. Zych

Ul. Podchorążych, (od lewej)
prof. W. Korsi, kard. F. Macharski,
prof. M. Pawlicki, prof. T. Chrzanowski,
1994, fot. J. Zych

Jego Świątobliwość

Papież

JAN PAWEŁ II

W poczuciu doznanych łask i objęcia szczególną duchową opieką

Senat, Rektor i społeczność akademicka

Politechniki Krakowskiej

upraszają

o przyjęcie tytułu

Honorowego Senatora i Profesora

Politechniki Krakowskiej

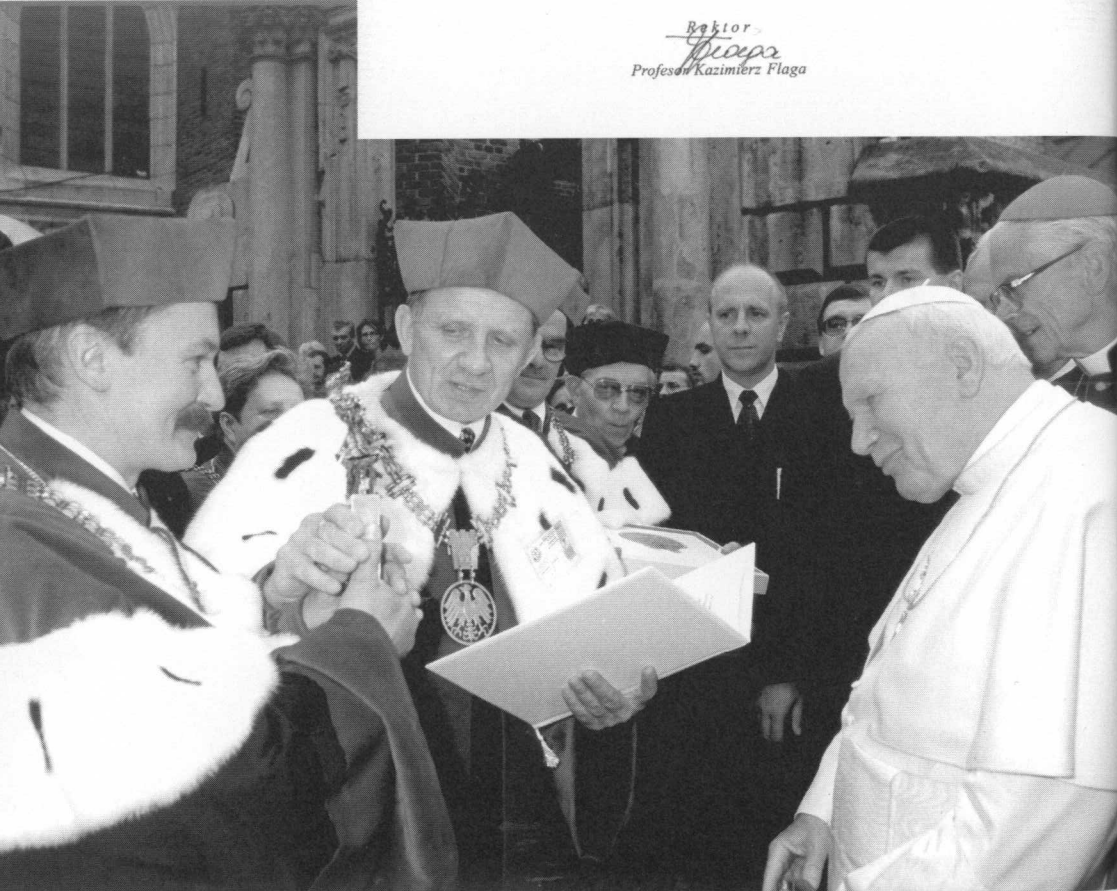
co jednomyślną uchwałą potwierdził Senat Akademicki

w dniu 7 maja, Roku Pańskiego 1999

Rektor
Profesor Kazimierz Flaga

*Uchwała Senatu
Akademickiego o nadaniu
tytułu Honorowego
Senatora i Profesora
Politechniki Krakowskiej
Jego Świątobliwości
Janowi Pawłowi II,
7 maja 1999*

*Uroczystość wręczenia Janowi
Pawłowi II tytułu Honorowego
Senatora i Profesora
Politechniki Krakowskiej
przez Rektora prof. K. Flagę,
Wawel, 17 czerwca 1999
fot. A. Mari*

*Władze Politechniki
Krakowskiej, 2002-2005,
(od prawej)
prof. M. Chrzanowski,
prof. J. Kazior, prof. K. Furtak,
prof. J. Gawlik, prof. A. Böhm,
fot. J. Zych*

*Dyplom Królewskiego
Instytutu Architektów
Brytyjskich dla Wydziału
Architektury Politechniki
Krakowskiej,
13 czerwca 2001*

Royal Institute of British Architects
66 Portland Place, London

This is to certify that the

**Diploma in
Architecture**

offered by the

**Faculty of Architecture
Cracow University of
Technology
Cracow, Poland**

is validated as giving exemption
from Parts One and Two of the
RIBA Examination in Architecture.

This validation is effective from the 1998/1999 academic
session until the next full visiting board in 2004/2005.

Richard Washburn
Chair Executive

John Pingle
Chair of Validation Committee

*Biuletyn Muzeum Politechniki Krakowskiej
1(2)2005*

Wydawca: Muzeum Politechniki Krakowskiej

*Adres: Muzeum Politechniki Krakowskiej
ul. Warszawska 24, 31-155 Kraków
tel.: (12) 628 21 20
e-mail: muzeum@pk.edu.pl*

W biuletynie wykorzystano materiały udostępnione przez Jana Stelę-Sawickiego, Jana Zycha, Muzeum Historyczne Miasta Krakowa, подарowane Muzeum PK przez Marię Kopycińską i prof. Jana Harasymowicza, pochodzące ze zbiorów Politechniki Krakowskiej, Wydziału Łądowego i Muzeum.

Podczas pracy przy organizacji wystawy napotkałam na trudności związane z identyfikacją osób występujących na fotografiach sprzed lat. Wszystkim, którzy mogą rozpoznać prezentowane postaci, serdecznie dziękuję

*Kierownik Muzeum PK
Maria Molo-Gąsiorek*

*Komisarz wystawy: Maria Molo-Gąsiorek
Asystent: Lilianna Lewandowska*

*Opracowanie graficzne
Jadwiga Mączka*

*zdjęcia
Jan Zych
Archiwum*

*drukarnia Leyko
nakład 1000 egz.*

muzeum

POLITECHNIKI

KRAKOWSKIEJ

